

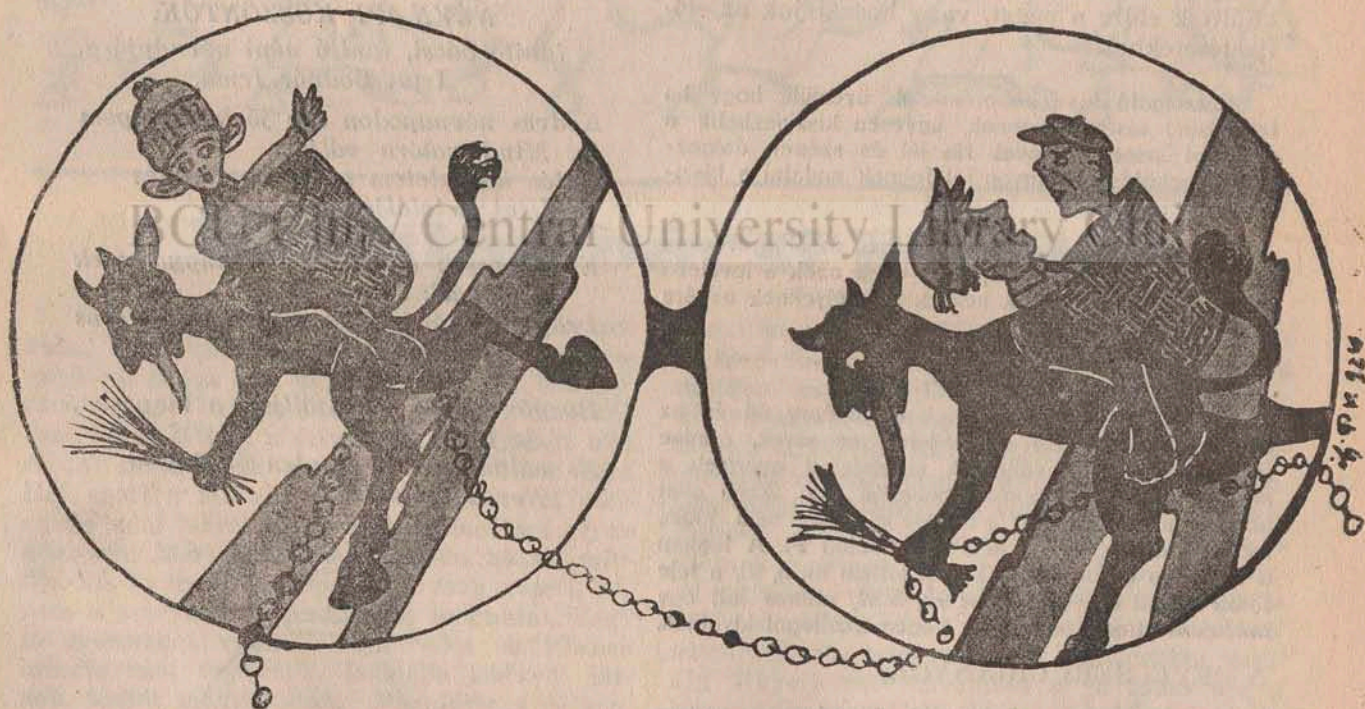
UJ CIMBORA

Az Uj Cimbora Családszövetség képes gyermeklapja

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR

SZERKESZTI ES KIADJA:

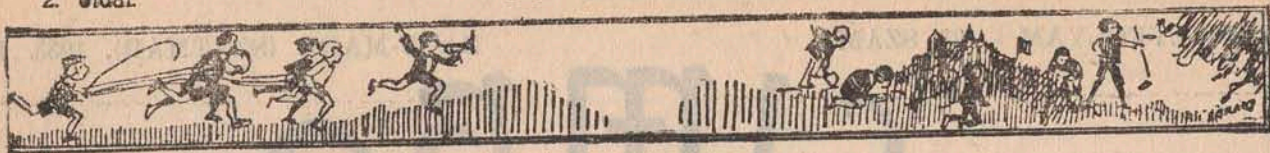
F. LÁSZLÓ MARCELLA

A megérdemelt büntetés

Ejnye mi dolog ez, lánchordta krampusza,
 Hogy a kend puttonya gyerekkel van rakva?
 Vagy, hogy ezek itten rossz gyermekek voltak?
 És a vétkeikért most mind meglakoltak?
 Nini, most látom csak, mind ismerős gyerek,
 Bucsuzzatok tőlük, mezők, nádak, erek.
 Láthatjátok, itt van hazudozó Maresa,
 Állatkinzó Pali, vigye el a harsca.

Vagy ha az nem, krampusz, viszi is már éppen,
 Nagyszerűen látszik ezen a két képen.
 Az egyik puttonyban sivalkodik Jutka,
 Belebujna mostan minden furulyukba.
 Bezzeg odahaza mindig csak feleselt,
 Most itt a büntetés, amit megérdemelt.
 Krampusz hátán puttony, puttonyban gyere-
 (kek,
 Értük én azt hiszem, senki sem kesereg!

APRÓSÁGOK — TARKASÁGOK

Ujjonnan belépő s régebbi olvasóinknak is üzenjük, hogy nemsokára lejár az év, amikor apuka vagy anyuka bekötteti a könyvkötőbácsinál az Uj Cimborát. Milyen kedves lesz majd így együtt látni őket. De ám, ha hiányzik az évfolyam eleje, hogy köttetitek egybe? Igaz, hogy a legelső számból már csak néhány példányunk van, de a második, harmadik és a többi számból bármennyit tudunk küldeni. 5 lejért küldjük nektek számonként a hiányzó számokat, ha megírjátok, s vagy bekülditek előre a pénzt, vagy hozzáírjuk az előfizetésetekhez.

Rajzolgató kis cimboráinknak üzenjük, hogy ha fehérszínű ujságot kapnak, ügyesen kiszínezhetik a címlapot színes krétával. Ha jól és szépen dolgoznak, a bekötésnél nagyon jól fognak mutatni a kiszínesített címképek.

No, most már, hogy láthatók Puki és Miki érdekes figuráját, eláruljuk nektek, hogy ezek azok a levelező lapok, amelyekről írunk nektek s amelyeknek az ára 3 Lei darabonkint.

ALLATKERT. (játék.)

Egy értelmesebb gyermek a közepre áll és az állatokról mesél. Ha egy állatot megnevez, érintse meg egy gyermek vállát. A megérintett gyermek a megnevezett állat hangján szólaljon meg. Azon állat hangját utánozza. Aki emulaszija, vagy nem tudja, zálogol fizet. (Hial pl. nem nevezhető.) Pl. A tegnapi városban az utcán kis kutyát láttam (u, u, u), a feje fölől repült el egy holló (kár, kár), utánna jött egy bakkecske (mek, mek), s. b. Végén a zálogol kivállják.

A DEVECSERI CIGÁNYOK.

A devecseri cigányok 1809-ben a nemes felkelőket lelkesítették muzsikájukkal a Napoleon elleni hadjáratban. Egy napon azonban beállit a primás az ezredeshez:

— Csókolom a kezsit, lábát nagyságos óbester* uram, de a mi bándánk nem márád itt tovább egy percig sem. A tennapi csatában is minden ágyu minket tanálgatott.

— A patvarban! Dehogya is titeket!

— De bizony minket nagyságos óbester uram, mert a francia ebbe a veres vitézskötéses

dolmányban csupa generálisoknak nézett bennünket.

* Óbester — ezredes.

DECEMBER 1.

Névnapi köszöntőkről.

December hó folyamán a következő ismert névnapok fordulnak elő: dec. 4: Borbála, dec. 6: Miklós, dec. 7: Ambrus, dec. 12: Ottilia, dec. 16: Etelka, dec. 21: Tamás, dec. 23: Viktória, dec. 26: István, dec. 27: János, dec. 30: Dávid, dec. 31: Szilveszter.

NÉVNAPI KÖSZÖNTŐK.

tanító bácsi, tanító néni névnapjára.
Irta: Bodnár Irma.

*Kedves névnapodon sok jó kívánságom
Mind valóra váljon.*

*Hálás üdvözetem szerető szivedhez
Utát is találjon.*

*Egyengessék élted gondos angyalkezek
S az egek áldása;
Drága tanítónőnk, Te vagy az Ur Jézus
Földi munkatársa.*

*Buzgó imádságom szálljon a magasba,
Az Isten elébe.
És váltsa valóra minden óhajtásod
Neved ünnepére.*

**Nézzétek csak meg, milyen könnyen lehet
madarat rajzolni.**

KRAMPUSZOK GYULESE

Micsoda társaság: mind Belzebub fajta.
Tele lenne velük akár egy nagy pajta.
Belzebub fiai most gyűlésre mennek.
Mondhatom, hogy fele sem tréfa most ennek.
Arról szól a gyűlés, hogy Mikulás napján,
Mikor a házakban kigyul gyertya, lámpás,
Bumbuló és Drumó, Duzumó meg Plutó,

Zuzó, Furkó, Durkó, a hét krampusz lurkó,
Virgácsot vesz gyorsan mind, mind a kezébe.
Ugye Pista, Marci nem mentek elébe?
Hogyha ti nem mentek, majd megy ő hozzátok
De abból nem lesz más csak sirás, meg átok.
Azért rossz gyermekek jó lesz megjavulni,
Igy a Mikulás fog majd ellátogatni.

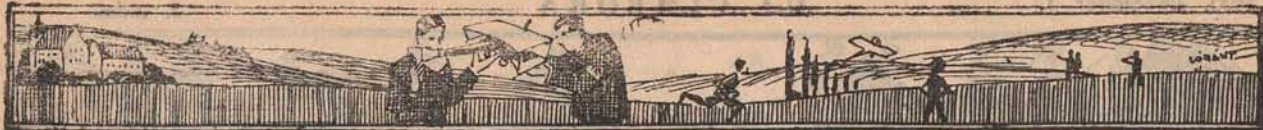

Mikulás bácsi levele

Repülj, repülj kis levelem minden házacskába, ahol várnak jó gyermekek, Mikulás napjára. Hetek óta, napok óta, be sok felé jártam, arany fényű ablakokon, be-be kukucsáltam. Amit láttam a szívem is megifjodott tőle, esőkot hintett sok mosolygó kicsi buksi főre. Hej, mert a Mikulás bácsi kíváncsi volt szörnyen; nem lehet félre vezetni, nem ám olyan könnyen. Mert jól ismer minden házat, minden kis gyermeket, nem szigorúság vezet, hanem a szeretet. Kíváncsi volt megtudni, hogy jó gyermekek vannak, akik édes szüleiknek mindig szót fogadnak. Iskolába kedvvel járnak, leckét megtanulják, illendőséget és rendet mindig gyakorolják. Tanítóikat szeretik, akik értük élnek, akik áldott munkásai az emberiségnek. Örülök, ha mindenkiről csak a jó hírt hallom, mert én minden kis gyermeknek a javát akarom. Láttam sok-sok jó gyermeket, akik reám vártak, no de olyat is találtam, akik nem kívántak. Különösen Krampusz urfi szörnyű gondot szerzett, mert a virgácsból irtózik minden pajkos gyermek. Vannak, kiket hébe-hóba, papírgaluskára maraszt a tanító bácsi

bennt az iskolába. Tinta leves?... No már az is igen finom lehet, talán azért kóstolja meg minden lusta gyerek. A sarokban szomorkodni, asztal alatt ülni, jó lesz ezt a mulatságot szépen elkerülni. Akik engemet szeretnek, kik engemet várnak, bizony azok görbe úton sohasem sétálnak. Szorgalmasak és rendesek, szófogadók, tiszták, csöpp szívében hordozzák az Életnek a titkát. Oh, gyermekek, hamvas szívű ártatlan virágok a szívetek megválthatja az egész világot. Az öreg Mikulás bácsi azt üzeni nektek, hogy szívetek parancsára mindig figyeljetelek. Szíveteket a jó Isten szava kormányozza, Akkor majd a boldogságot a Jövő meghozza. Most pedig Mikulás bácsi bucsuzik tőletek, kívánja, hogy legyetek jó, nagyon jó gyermekek. Ha jók lesztek, úgy szeretnek kicsinyek és nagyok, nemsokára felkeresnek a kedves angyalok.

Föld alatt, föld felett

I r t a : L á s z l ó M a r c e l l a

— Kedves öcsém, tartson . . . meg . . . az Isten . . . Azt akarta mondani: egészségben, boldogságban, de nem bírta tovább mondani, csak addig: tartson meg az Isten . . . megint kitört belőle a bömbölés.

Ez azért volt, mert a rokonságban mindenki szerette Szökökutát. Sajnálták, hogy megint elmegy tőlük, azért volt a nagy érzékenyülés. De Szökökut megígérte, hogy majd visszajön újra, bizonyos idő múlva. Így aztán lassan megnyugodott a rokonság.

Szökökutnak nagyon tetszett az Ereeske bánatos dala és tetszése jeléül egy barackot nyomott Ereeske fejbubjára. Ezt az idősebbek olyan előkelő szokásnak találták, hogy rögtön eltanulták és nagy vigan nyomogatták a fiatalabb csemeték fejbubjára a barackot. Ez külön is finom mulatság volt.

De eltelt az idő. Szökökut szedelőzködni kezdett. A bucsuzás alkalmával mindenki adott neki egy-egy jó tanácsot. Szökökut gondolta, hogy valamikor hasznukat veszi, be is rakta hát nagybölcse a dolmánya zsebébe őket.

Miután nagy könnyhullatások között mindenkitől elbucsuzott, nagybátyja és Ereeske társaságában, akik mentek a tizezeréves bála — megindultak visszafelé.

Utközben Kőszénkirály palotájáig sok mindenről beszélgettek. Így szó esett Gájzirről, az izlandi rokonról is. A nagybácsi elmondta, hogy egyszer véletlenül összetaláltak s a Gájzir, a kemény fickó, mégis csak bocsánatot kért.

— En aztán, tudod kedves öcsém, milyen gyenge szívű vagyok, rögtön megbocsátottam neki. Azóta a legnagyobb békeességben, szeretetben vagyunk egymás iránt.

Megérkeztek Kőszén király palotája elé. Messze kihallatszott a vigasság zaja. Ugyan csak nagy kedvben vol már mindenki a tizezeréves bálon. Szökökut azonban csak meg-

táncoltatta Ereeskét, aztán elkészönt rokonaitól és egyedül folytatta utját.

— Elzárva. —

Mint a gondolat, olyan gyorsan iramodott előre. Nem nézett sem jobbra, sem balra. Most könnyebb volt az utja annyival, hogy nem szölongatták folyton, hol itt, hol ott. Mindenki a tizezeréves bálon mulatott. Kivéve egy-két fájóslábu, kivédehett vén követ, akiket házörzöknek hagytak otthon. A nagy sietségben nem vette észre, hogy valami potyog ki a dolmánya zsebéből. A kivénhedett kövek látták, de mert Szökökut szóba sem állt velük, ezért csak hallgattak, nem figyelmeztették:

— Szökökut öcsénk, nézze csak valami potyog ki a dolmánya zsebéből, szedje fel, hátha szüksége lesz rájuk. Nem, nem szóltak semmit, Szökökut pedig nem vette észre a dolgot, csak ment előre, hogy a megbeszélés szerint harmadnapra hazaérhessen. Az volt a baj, hogy a földalatti világban nem volt naptár, így sehogy sem tudta megállapítani, mennyi idő is telhetett el, mióta márványpalotáját a parkban elhagyta.

Egyszer csak azon vette magát észre, hogy a tethelyen van, a nagy park alatt. Egy nagy iramodással ki akart szökni az ajtón, de jaj! az utat zárva találta.

Próbált zörögni, dörömbölni, de hiába, nem hallotta meg senki. Ha hallotta volna is, például a kis fiu, nem tudta volna ki nyitni, mert ahhoz kulcsa csak a pápaszemee uraknak volt.

Szökökut kétségbeesve nézett körül, keresett valamely más utat, amelyiken eljuthatott volna a föld felszínére. De nem talált semmit. Csupa vas, meg bazaltsziklák állották utját, amelyeken, ha ezer évig furja is magát, akkor sem tud keresztül jutni.

Kétségbeesett helyzetében eszébe jutottak

azok a tanácsok, melyekkel rokonai látták el bucsuzás alkalmával.

— Hopp! ez nagyszerű! Vegyük csak elő ezeket a jó tanácsokat, most hasznukat veszem. S benyúlt a zsebébe. De, ó, jaj! a zsebében nem talált egyetlenegy tanácsot sem. Mi történt?

Szökőkutnak lyukas volt a dolmánya zsebe. Azok a tanácsok, melyeket Erecske, Sósforrás nagybácsi és a többi rokonok raktak bele nagyszerűtől, az uton mind elpotyogtak.

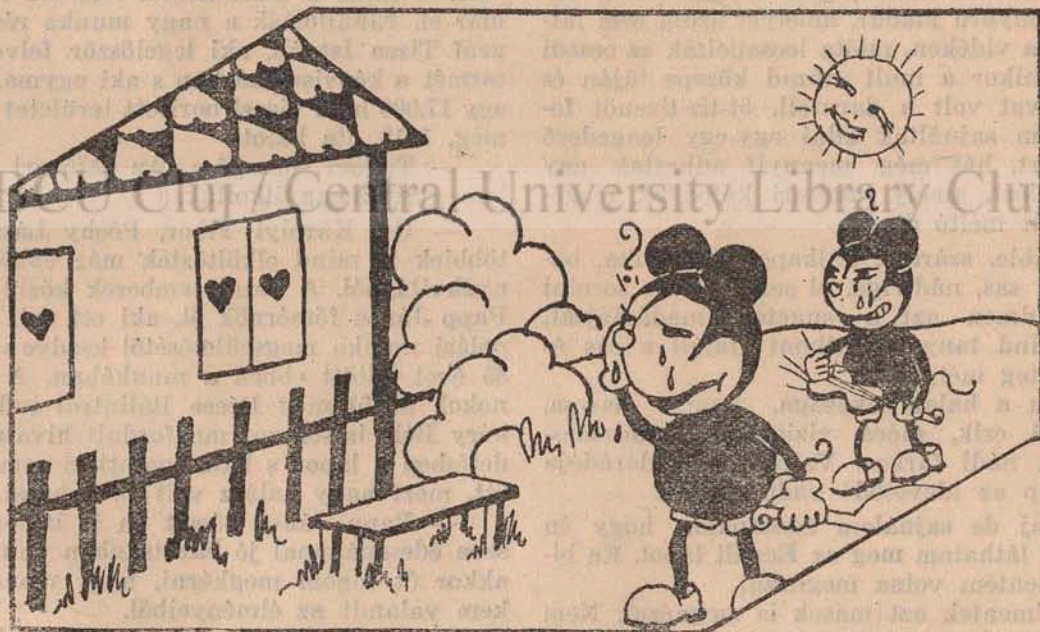
Igy történt meg, hogy Szökőkut tanács

nélkül maradt. Nem tudta, mit csináljon. Próbált egy darabig visszafelé menni, hátha talál meg belőlük egyet, vagy kettőt. De bizony nem talált. Ki tudja, hol gurultak már azok azóta!

Tanácsstanul.

Jött-ment Szökőkut a sötét földalatti utakon. Olyan szomorú volt, hogy még azok a szivtelen vén kövek is meglágyultak, ahogy mellettük elment és vigasztalni kezdték, de Szökökutat nem lehetett megvigasztalni. Mindig szomorubb, szomorubb lett.

Cinike és Miki regényes története

Megszólalt a muzsika. Miki nagy bájosan még énekelt is a muzsikához. Puki szegény, ő is énekelt volna, de egyéb hang nem jött ki a torkán csak kh... kh... kr... krsz. Ugy lát-szik meghűtötte magát a multságban és berekedt. Így hát a dicsőséget át kellett engednie Mikinek. Miki énekelt is. Cifrázta, rezgettette a hangját. Ugy gondolta, hogy bájos hangj-ért tán még az udvari színházba is felveszik énekesnek. Holdapó előbb megértően majd mo-

solyogva tekintett le égi trónusáról a muzsi-káló ifjakra. De ám hiába szállott az ének, zengett a muzsika a kis ablak nem nyilott ki. Puki és Miki előtt nagy kérdőjelek jelentek meg a levegőben. Nem akar róluk tudni sem Cinike? Ez olyan fájdalmasan érintette ér-zékeny szívüket, hogy rákezdték sírni, majd hangosan zokogni.

(A következő számban majd tovább mond-juk, hogy mi történt.)

Az Ecsedi láp

— Azt ígerte édesapám legutóbbi beszélgetésünk alkalmával, hogy beszélni fog arról is, hogy milyen növények, állatok éltek az ecsedi lápon.

— Igaz fiam, ígértem neked, nem is felekeztem meg róla. Ebben az ingovánnyal, nádassal, zombékossal váltakozó csodavilágban olyan madarak is éltek, melyek sehol másutt az országban nem voltak találhatóak. A temérdek vadruca, ahány annyi színű és annyi fajta, lile, partifutó, a tőcs, amely térden felül ácsorgott a vízben, a szélkiáltók sok fajtája, gémekek, darvak. Hát még a kócsag! Ez a hófehér gyönyörű madár, amelyet azóta sem láttak ezen a vidéken, mióta lecsapolták az ecsedi lápot. Amikor a múlt század közepe táján és végén divat volt a darutoll, öt-tíz-tizenöt forintot sem sajnáltak adni egy-egy lengedező darutollért, hát még mennyit adhattak egy kócsagtollért, amely nagyuri kalpagok forgójának volt méltó dísz!

— Bibie, szárcsa, halkapó, bölömbika, bagoly, réti sas, nádirigó, el sem lehetne sorolni így rövidesen azt a rengeteg madárfajtát, amely mind tanyát, otthont talált a sás és nádrengeteg mélyén.

Aztán a halak sokasága, ponty, harsa, cigányhal, csik, pióca, vizicickány, vadmacska, róka, nádi farkas. Valóságos Eldorádója volt a láp az idevetődő vadászoknak.

— Jaj de sajnálom édesapám, hogy én már nem láthatom meg az Ecsedi lápot. Én bizony elmentem volna megnézni.

— Elmentek azt mások is megnézni. Nem egyszer jöttek természettudósok Angliából, sőt még Svédországból is összehasonlítani az ottani mocsárvilág belső életét az ecsedi lápéval.

— A legbelső medencében voltak helyek, amelyeket meleg források tápláltak. Ezek télen sem fagytak be s tavasszal és nyáron a legesodásabb növények, virágok zöldeltek és virultak itt. Ilyen volt a tündérrózsa, amelyhez hasonló Püspökfürdő melegvizü tavában található. Aztán a vizililióm fehér, sárga, vörös, kék színekben, a locsogó fű, moszatok, melyekről nem tudni: állat vagy növényvilághoz tar-

toznak-e? Legjellegzetesebb növénye mindenestre a nád és sás voltak. Mindkettőt hasznosítani tudták a környékbeli lakók. A fűzfa vesszéből ruhás- és fáskosarokat, szekérkasókat, a sásból szatyort, székeket, ágyakat készítettek, a nádat pedig házfedésre, kerítésre s más egyéb dolgokra használták.

— Jaj, de szeretnék én édesapám olyan valakivel beszélni, aki sokat járt ott és jól ismerte a lápot. Aki maga is résztvett a lecsapolási munkálatokban.

— Bizony ilyen kevés van már. Gondold csak el fiam, a kiindulástól 1889-től 44 év telt már el. Elhullottak a nagy munka résztvevői: gróf Tisza István, aki legelőször felvetette az eszmét a képviselőházban s aki egymaga mintegy 17.000 hold vízzel borított területet vásárolt meg, 1918. óta halott.

— Tudom édesapám. Az októberi forradalom alatt meggyilkolták.

— Gr. Károlyi Tibor, Péchy László és a többiek is mind elköltöztek már ebből az árnyékvilágból. A vezető emberek közül itt még Papp János főmérnök él, aki ott volt a lecsapolási munka megszületésétől kezdve s mintegy 35 évet töltött ebben a munkában. A hivatalnokok közül még Déce Bálintról tudok. Kiskéry Béla is sokszor megfordult hivatalos küldetésben a lápon s halászatot is nem egyszer ott, mert nagy halász volt Béla bácsi.

— Papp János bácsit én is ismerem. Hiszen édesapámmal jó barátságban vannak. No, akkor őt fogom megkérni, hogy mondjon nekem valamit az élményeiből.

— Hát ő inkább csak műszaki dolgokról tudna neked felvilágosítást adni. Ha ez téged érdekel fiam, szívesen megteszi.

— A lecsapolás után az addig járhatatlan zombékos területek helyén faluk, tanyák keletkeztek ugymint: Tiborszállás, Halmos, gróf Károlyi István, Péchy, Uray, gróf Degenfeld tanyák. Kánaán lett az addig hasznavehetetlen földből. Igaz, hogy 18 és félmillió aranykorona árán, de amint az eltelt évtizedek bizonyítják, megérte ezt a nagy költséget a lecsapolás hatalmas munkája.

Az a csunya kéményseprő

Írta: B. Rafael Anna.

— Hol van, melyik szobában van a kislány? — kérdezték a tüzoltók.

— Ott, ott — mutattak az Évike ablakára. De bizony annyi volt ott az ablak, hogy a tüzoltók nem tudták melyik mögött lehet a kislány. A tűz pedig mind közelebb és közelebb ért Évikehez. Szegény elájult gyermek már hörgött, fuldoklott a füsttől.

Egyszer csak ablakesőrrenés hallatszik. Egy fekete alak ugrik be a forró tüzes szobába, felkapja a fuldokló gyermeket és kimászik az ablakon.

Csak másnap tért magához Évike. Egy szép fehér kórházi ágyon feküdt és nem emlékezett semmire. Lábán nagy pólya volt, a meneküléskor hullott rá a tüzes ablakkeret. Szülei és testvérei boldogan vették körül. Elmondták neki, hogy milyen közel volt a tüzhalálhoz. Az utolsó pillanatban mentették meg.

— Ki mentett meg? — kérdezte gyenge hangon Évike.

— A kéményseprő bácsi — mondták a szülei. — A tüzoltók nem ismerték a házat, csak a kéményseprő bácsi tudta, hogy melyik a te szobád, ő szaladt fel érted a tüzoltó létrán ügyesen, mint egy macska. Bizony gyermekem, neki köszönheted az életedet, a saját életét kockáztatta, amikor beugrott érted az égő szobába. Szegény, ő még súlyosabb égési sebet kapott mint te. Ő is a kórházban fekszik.

Évike gondolkozott egy kicsit aztán kérdezte:

— Anyukám, nem tudod, nincs-e neki egy Mártuska nevű kislánya?

— De bizony van — felelte édesanyja — ma is ott láttam az édesapja betegágyánál. Takaros kislány.

— Anyuskám én nagy bünt követtem el a kéményseprő Mártuskája ellen.

— Te csacsi gyermek — mondta az édesanyja. — Hogyan követhetél te bünt el?

(Folytatjuk.)

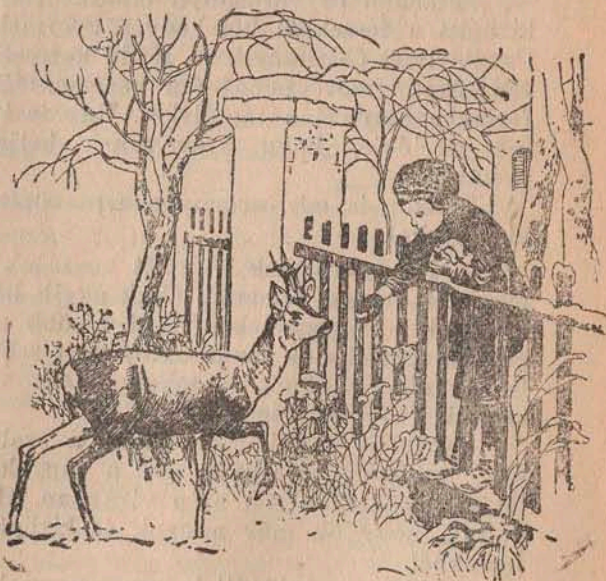
MIKULÁS BACSI KIVERSELI ÁLLATKINZÓ PALIT

Palit senki sem szerette az iskolában. Hazudozó, árulkodó természetével nem egy pajtásának okozott már kellemetlenséget. A legnagyobb hibája azonban az állatkinzás volt. Fülébe jutott Mikulás bácsinak az eset. Nosza kiverselte állatkinzó Palit. Hallgassátok csak meg, milyen verset talált rá Mikulás bácsi:

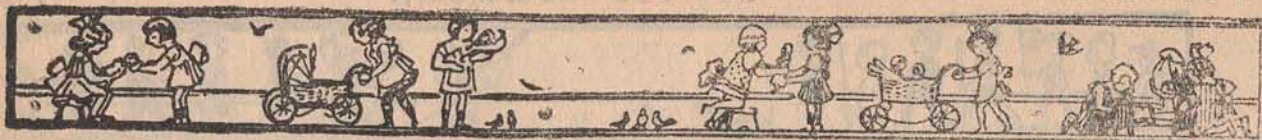
ÁLLATKINZÓ PALINAK.

Ki az állatokat bántja,
Mikulás azt meg sem látja
Bizony te kis csirkefogó,
Ha ezután nem leszel jó
Nem hozok én semmit neked,
Kerülöm a rossz gyermeket.

Mikulás bácsi.

A Kárpátokban már leesett a hó. Bizony sok helyen etetni kell az őzikéket.

Mikulás

Az Uj Cimborák jó híre már Mikulás bácsi fülébe is eljutott. Innen magyarázható mostani sűrű levelezgetése velünk. De honnan tudhatta meg Mikulás bácsi, hogy még uj cimborák is vannak a világon? Csakis úgy, hogy valahonnan mindig megkapja az Uj Cimborát. Ugy képzeljétek el, minden egyes kis cimboráról tudja nem csak azt, hogy melyik városban, vagy faluban, de hogy melyik házban és melyik szobában lakik. Legutóbbi levelében küldött egy hosszú-hosszu névsort. Azoknak a nevei voltak ráírva, akiket személyesen fog meglátogatni, Aradon, Bukarestben, Fogarasban, Kolozsváron, Nagykárolyban, Szatmáron, Temesváron, Stokholmban, Montevideóban —

szóval mindazokon a helyeken, ahol cimboráink vannak. A szatnáriak neve mellé az is oda volt írva: Szatmárra érkezem pontosan dec. 5-én este 6 órakor. Kiséretében lesz Bumbuló krampusz. Mikulás bácsinak nagy puttony lesz a hátán, benne csokoládé, füge, cukorka, dió, mogyoró, jó gyermekeknek való. Bumbuló is fog magával vinni valamit, de ennek nem hiszem, hogy örülne valaki. Egy esomó virgácsot fog vinni. Akit ezzel megsuprikál, tudom, megemeleti Mikulás napját. No de a krampusz csak a rossz gyermekeket látogatja. Ezért a jók ne féljenek. Sőt készüljenek, rakják ki esizmacskáikat, cipőcskéiket és várják szeretettel Mikulás bácsit.

Csiribiri és Csiricsári

Verébapa és verébanya elhatározta, hogy kiröpíti a fészekből két kedves gyermekét. — Csiribirit és Csiricsárit. — Hadd keressék meg élelmüket, mert nehéz ám verébmamának a fészekbe hordani a táplálékot. Ugy is itt van már az ideje, hogy szárnyukra keljenek a fiókák.

Először is egy orgonabokorra röpitette a kicsinyeket.

— No gyermekek — szólt hozzájuk — ne merjétek messze elmenni. Csak egyik bokortól a másikig röpdessetek. Majd később eljövök értetek. Ügyeljétek magatokra, mert sok az elenségünk. Különösen macskabácsi nagyon szereti a verépecsenyét.

Csiribiri és Csiricsári örült a szabadságnak. Boldogan nézegettek szét a nagy kertben. Gyönyörködtek a sok szép virágban. Büszkéek voltak, hogy ők már nagyok és kiröpültek a fészekből.

Amint ott üldögéltek, egyszer csak megtelt a bokor verebekkel. Hangos csiripeléssel üdvözölték őket.

A két kis veréb illedelmesen bemutatkozott:

— Én vagyok Csiribiri.

— Én vagyok Csiricsári.

— Isten éltesen benneteket! — szólt egy öreg veréb. — De most megkérlek, tartsatok velünk. Mi a baromfi udvarba fogunk repülni. Ilyenkor szórják ki a tyukoknak és csirkéknek a buzaszemeket. Onnan szoktunk lakmározni.

— Köszönjük néni, de mi nem mehetünk. Anyánk meghagyta, hogy itt maradjunk, szólt Csiribiri udvariasan.

— Óh én azért elmegyek! — vágott közbe Csiricsári. — Nagyon kíváncsi vagyok kis csirkéket látni.

Szegény Csiribiri a szemével integetett testvérének, de az félrefordult. Nem akarta látni és gyorsan el is repült a többi verébbel.

Tetszett neki a baromfi udvar. Vigan lopkodta a piros buzaszemeket a csirkék elől. Csak olyankor rebbent meg, ha valamelyik tyuk igen közel ment hozzá.

— Óh de bolond ez a Csiribiri, hogy nem jött velünk, — mondta társainak. — Milyen jó itt lakmározni.

Mind bátrabb lett és nem ügyelt sem jobb-

ra, sem balra. Nem látta meg a Cirmos cicát sem, amint hátulról közeledett — ravasz módra — földhöz lapulva.

Aztán ugrott egyet és jaj!... szegény Csiricsári már ott is volt a körmei között. Még csipogott egyet-kettőt s vége volt a vidám kis verébnek.

A többiek ijedten rebbentek széjjel. Siettek megvinni Csiribirinek a szomorú hírt.

— Testvéredet ne várd! Megette a sárga cica...

— Óh bár szófogadott volna Anyánknak!

Mikor verébmama értök jött, csak Csiribirit találta a bokron — szárnya alá dugott fejjel, felborzolt tollal — nagy bánatba merülve.

Verébmama is zokogott, mikor megtudta, mi történt kedves gyermekével. Szólni sem tudott hirtelen. Csak később a jó puha fészekben mondta Csiribirinek:

— Látod fiam, milyen rossz az, ha nem fogadnak szót a gyermekek édes anyjoknak. Csiricsári most is élne, ha ott maradt volna az orgonabokron.

— Én soha sem leszek szófogadatlan, ígérte Csiribiri és meg is tartotta. Azért aztán nem is került soha macska torkába. *Gál Lajosné.*

KI, MIT ÜZEN AZ UJ CIMBORÁKNAK?

Egy-két lőmör mondat. Két, legfeljebb három sonnál semmi esetre se legyen több. Ez a pár mondat lehet buzdítás, lehet programadás a gyermekek jövőjére nézve, lehet a lapról alkotott véleménynyilvánítás, vagy a mai korszellem alapján álló bölcsmondás, vagy tanácsadás. Az üzeneteket úgy kell megfogalmazni, hogy ha a karácsonyi számból kimaradnak, úgy az újesztendei számban fogjuk hozni. Ezekből az üzenetekből fogjuk meglátni, milyen erők állnak mellettünk, kik értékelik a munkánkat és kik ragaszkodnak hozzánk. Egyáltalán, hogy milyen mélyen gyökerezett bele az Uj Cimbora félévi fennállása óta az erdélyi élet talajába. Az üzenők közül gondolunk elsősorban az Uj Cimbora Családszövetség tagjaira, függetlenül attól, hogy az a tag iskola, jólékony egyesület, testület e vagy magánszemély, de másodsorban gondolunk munkatársainkra, az édesanyókra és lapunk jóbarátaira. Az üzeneteket legkésőbb dec. 15-ig kérjük hozánk juttatni.

AHOGY KIS MUNKATÁRSAINK IRNAK

Azt hiszem Hajdu Zolikát nem kell nektek bemutatnom. Ismeritek mindnyájan, emlékeztek rá, a nyáron egyszer hoztuk, hogy milyen szerencsétlenség érte: le kellett vágni a füllábát. De a jó Isten megsegítette Zolikát, most már egészen jól van, tanul tovább, mert hiszi, hogy a tudással, tanulással ő is hasznos polgára lesz az emberi társadalomnak. Tudjuk, hogy érdekel benneteket a Zolika sorsa, azért adjuk itt közre a hozzánk irt levelét, hogy olvassátok el ti is.

Kedves szerkesztő néni!

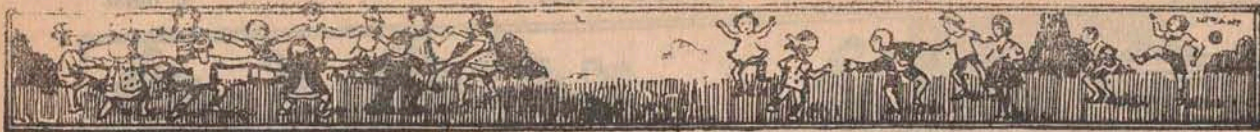
Már három hónapja, hogy a kórházból kikerültem. Mindig terveztem, hogy írok a szerkesztő néninek, azonban nem volt kedvem, mivel mindig kellett mennem a lábammal kezelésre. Rejtvény megfejtéséhez eddig nem volt türelmem s így nem küldtem be a megfejtéseket. Azonban már a lábom szépen begyógyult és most már, hozzá fogok a levélíráshoz és a rejtvény megfejtésekhez. Most az V-ik osztályba vagyok beiratva és magánúton tanulok. Egy kicsit rosszul esik, hogy nem szaladgálhatok pajtásaimmal és hogy nem mehettem gimnáziumba, de azért nem unalmas az idő; tanulok, olvasok és sétálok. Az Uj Cimbora nagyon szeretem és alig várom, hogy kézhez kapjam.

A szerkesztő néninek kezét csókolom
Szatmár, 1933. november 21.

Hajdu Zoltán.

FELHÍVAS A HÁTRALÉKOS ELŐFIZETÉSEK RENDEZÉSÉRE

Kedves gyermekek! Tudjátok, ugy-e, hogy dideregnek a kicsi verebek télen a hideg meg az éhség miatt? Lám csak, éppen így fog fájni és dideregni a fi legműségesebb pajtások, az Uj Cimbora is, ha az előfizetési díjakat nem külditek be rendesen. Meztől lesz a télen az Uj Cimbora, mert nem telik neki majd csizmácskára. Nagyon sok az elmaradt hátralékos előfizetési díj. Olyan is van, aki egy fél-éve nem fizetett már. Nem szabad ilyen soká hagyni, mert mi gondoltok, ha mi nem tudunk fizetni, a nyomdász bácsik nem nyomják ki az újságot. S mi lenne akkor, ha nem kapnátok meg az újságot? Azért csak küldjétek felszólítás nélkül az elmaradt előfizetési díjakat.

SZERKESZTŐI ÜZENET:

Gál Lajosné, Alsógárd. Szót sem érdemel az egész. Szívesen küldjük azoknak az Új Cimborát, akik érdeklődnek irántunk és szeretettel gondolnak ránk. A meséket átolvastam, a rókakoma históriáján bizonyára mulatni fognak a gyermekek. Amint tehetjük, hozzuk majd őket sorra. Szíves üdvözlünk. — Kalona Jenő, Bályok. Előbbi lapját és az utóbbi küldött verseket is megkapjuk. Mindenik versnek jó az alapgondolata. Csupán a kifejezési módban s könnyedségben nem érik el „Ismertem egy kertészt” c. versét. A karácsonyi mese jönni fog, a főbbi is sorra. Üdvözlünk. — Peitrovay Gabriella, Kolozsvár. Ha csak valami közbe nem jön, a lapdaróza meséje már a dec. 10.-i számban jönni fog. Örülök, hogy gondoltok rám. Maczókat és mindenkit szeretettel csókolok. — Uj, Kolozsvári József, Berekeresztúr. Írásait megkaptam. Kérem írjon közelebbit magáról, hogy jobban megismerhesük. Igaz, hogy maga az írás a legjobb ajánló levél. Jóízű, humoros karcolatából következtetünk humor iránti készségére. A derűs, jóízű humoros írások pedig ma megbecsülhetetlenek. Szindarabja már karácsonyra közlésre kerül, de itt-ott némi kis módosítása szorul. Kérem írja meg, hogy küldjük e vissza evégett, vagy ránkibizza? Szíves üdvözlét. — Kanizsay Évike és Jenőke, Lázár. Ugy megszerettétek az Új Cimborá rejtvényeit, hogy nemesak, mint megfejtők, de legutóbbi levélkétek szerint, mint rejtvénytípusok is bemutatkoztok. Mondhatom, ez már elismerésre méltó dolog. A rejtvények jók is, a képrejtvényeket azonban nem tudjuk megcsináltatni, mivel költségesek. De, ha betű, szó, létra, keresztrejtvényt csináltok, azt minden további nélkül közölhetjük. — Kiss Lala, Torda. Azt írod, örültél, amikor azt olvastad a szerk. üzenetek közt, hogy meg lehet kapni a régebbi Új Cimborákat is. Már éppen busultál, hogy neked 10 szám hiányzik és úgy nem tudod beköltetni az újságot. Hogy még nagyobb legyen az örömed, a hiányzó számokat már el is küldtük. És küldtünk neked ajándékba egy kis nótásfüzetet is. — Fehér Bécike, Gyulafehérvár. A te hiányzó példányaidat is postára tettük már. Összesen 11 darabot. 5 Lei számonként. Hozzáírtuk az 55 lejt az előfizetéshez, ahogy anyukád óhajtotta. — A főbbi új kis cimboráinknak is üzenjük, hogy akiknek az előfizetésük rendben van, azoknak dec. 1-én megkezdjük a küldését a hiányzó számoknak. Mindenki jegyezze fel hány darab meg, lehet mindjárt is beküldeni az árát, mi mindenesetre hozzáírjuk az előfizetési árhoz s aztán majd a következő negyedévi díjjal megkülditek. — Nagy Loránd kis cimboránk Szatmár, üzen Nyáradszeredába Fejérdi Ildikónak. Im

az üzenete: Kedves Ildikó! Régen nem olvastam a nevével a szerkesztői üzenetek között. Megtudta e fejtetni a titkosírással küldött üzenetet? Az előfizetőgyűjtő versenyen részt veg-e venni? Kérem adja át üdvözlőmet a nyáradszeredai kis cimboráknak. Üdvözlő Nagy Loránd. De ám, úgy látszik, Lorándka a marosvásárhelyi kis cimborákról sem feledkeznek meg: — Hát ti vásárhelyi cimborák, Orbán Sany, Karcsi, Lajcsi, hogy vagytok? Részt vesztek-e ti is az előfizetőgyűjtőversenyen? Üdvözöllek mindnyájatokat: Loránd. — Pop Titus, Szatmár. Hallottam milyen nagy örömed volt, mikor a Vally néni Miki egeret megláttad az Új Cimborában. De ám a jövő számba is jön belőle, meg a következőbe. Édes jó anyádat szeretettel üdvözlöm. — Todorán Sándorné, Nagysomkut. Szíves érdeklődésére köszönjük, hogy a Morovszky Baba előfizetése 1933. XII. 31-ig rendben van. Nagyon örülnénk és hálásan megköszönnénk, ha ismerősei közt terjesztésé kis lapunkat s küldene néhány címet, akikről gondolja, hogy megrendelik az Új Cimborát. — Gál Piri és Laci, Arad. A hiányzó számokat visszamenőleg ápr. 1-től elküldtük. Örülök, hogy szerettétek az Új Cimborát. Egyszersmind ígérték, hogy sok új cimborát fogtok szerezni az olvasó táborba. No, várjuk az ígért beváltását. — Hajdu Zolika, Szatmár. Szép, rendes írásodat szívesen olvastam. A mai gyermekek nagyon rossz helyesírással írnak, szinte jól esett végigfutni a külsőleg tetszetős és nyelvtanilag is kifogástalanul írt sorokon. Csak előre az önképzésben Zolika! — Fehér Bécike, Óvári. Képzelted milyen gondot okozott neked a titkosírás megfejtése. De végül mégis csak megfejtetted. Be is került a sorsolásra. Édes jó anyád üdvözlését szeretettel viszonom. — Molnár Zoltán, Tenke. A Magyar Margit című küldött 90 lejt megkapjuk. December 31-ig rendben van. — Trohopeusz Magda IV. el. o. t. és Irén III. el. o. t., Szatmár. A rejtvény megfejtéstek jó. A titkosírással küldött levelet le fogjuk közölni. —

Makó Tivadar, Resica, III. el. o. t. Ez már igazán nagy dolog: szerepre készülsz. Nem is egy darabban, de két szindarabban fogsz fellépni. No majd ird meg, hogy sikerült az előadás. A titkosírást át fogjuk vizsgálni. — Gárdos Béla és Gézuka. Jól fejtetted meg Gézuka a titkosírással írt levelet. Be is került megfejtésed a döntőbe. — Rápolthy Jenő Sándor I. el. o. t., Nagysomkut. Nagy haladás Jenőke, hogy már ilyen rendes betűket írsz. Különösen a nagybetűid igen szépek. A rejtvény megfejtésed sikerült. Édes jó anyádat üdvözlöm. — Schneider M., Kolozsvár. Hogy jól mulattál Puki és Miki szerenádján? Várjal kis cimborá, még ezután jönnek az érdekes részek. Orvendek, hogy a Föld alatt és föld felett annyira tel-szik neked.

FEJTÖRŐ

Összeállította: *Visky László.*

ta pal ta ?
Hi i

Beküldte: *Makó Tivadar, Resica.*

—ándor, —ladár, —örgy, —éó, —ntal, —ános,
—ttokár, —ándor.

Ezen szavak kezdőbetűi egy nagy kirá-
lyunk nevét adják.

Beküldte: *Debreczeni Ferike Szatmár.*

—alér, —lona, —ezsó, —ábor, —kos, —aba.

E nevek kezdőbetűi a Mikulás esttel kap-
csolatos főnevet adnak.

KI TALÁLJA KI?

1. Melyik országban folyik az Elbe?
2. Mettől-meddig uralkodott Stefan cel Mare?
3. Mikor született Petőfi Sándor és hol?
4. Mit jelent ez a szó: vallásszabadság?
5. Milyen lesz a néger, ha a Vöröstengerbe esik?

TITKOS-IRÁS.

O	S	M	Z	A	E	
R	R	E	D	N	C	
A	I	E	E	I	T	
S	L	R	A	S	L	
O	Ú	A	K	J	C	
I	A	M	T	B	N	

Beküldte: Trohopezsz Magda, Szatmár.

Aki megfejti küldje be a megfejtést. A leg-
ügvesebb megfejtők ju-
talomban részesülnek.

A kiadóhivatal postája

A következő előfizetésekkel köszönettel nyugtázzuk:

Félévre előfizettek: Janucás Klári, Farkas Odön, Bakó Ignác, Satu-Mare; Bende Kató, Uioara; Adorján Gusztáv, Oar; Wallner Rózsika, Uilaclul de Munte; Csorba József, Câmpia; T. Incze Lajos, Vizakna; Csorba Bandika, Erdőd; László József, Alba I.; Kovács László, Cluj; Bölönyi Ella, Baia-Mare; Antal Gyula, Cluj.

Negyedévre előfizettek: Pataky János, Uioara; Jakab Ludovic, Simeria; Veress Nusika, Bölöni Sárika, Bartha Gyula, Zalău; Fodor Ilonka, Hájfájér Emmi, Eördögh Mányi, Wizsnyovszky Kató, Jakab Károly és Mihály, Satu-Mare; Berkessy Zoltán, Oradea; Schwarcz Magda, Baiale; Csata Odi, Leményi Papp Janika Halmeu, Ref. tanítóképző, Odorhei; Kósa Gabi és Átilla, Iereh Agi, Pollner Gabi, Szkiva Pali és Jenő, Papp István és Tibor, Satu-Mare; Kondor Tibi, Salaci; Kovács József, Cluj; Bartha Iduska, Bereveni; Balázs András, Derjiu; Horváth Stefan Ioan, Burian Elizabeta Simleul S.; Sipos E., Alba I.; Majay Gyula, Aiud; Tóth Zs., Valea lui M.

Előfizettek még: Moskovits László 34, Schrott Odi 20, Görög Livia 28, Trohopezsz Magda 34, Satu-Mare; Pataky Erzsébet 67, Câmpia Turzi; Marx Emília és Eva 67, Aiud; ifj. Falf Lajos 70 (100-30), Tasnád; Legeza Sanyi 77, Baia-Mare; Alfi Béla 67, Szabó Zoltán 67, Iernut; Molnár Zoltán, Magyar Margit miatt Tenke 90, Krajnik Miklós 34, TgMures; Tóth Kálmán, Debreczen; Szász L., Baia-Mare 140, Szentmiklóssy Tomika, Baia-Mare 140, Zathureczky I., Óvári 33, Karnizsai Jenőke, Lázári 43, Szabó Sándor, Uioara 65 leif.

Magyarországi előfizelőinket kérjük, hogy hátralékos előfizetési díjaikat a következő címre küldjék: Ferenczy Pál gyógyszerész, Balmazújváros (Hajdu m.) Petőfi-u. 32. — Todorán Sándorné, Nagysomkut.

A Családszövetség tagjainak 160 Lei és 10 Lei portó. Egyes ezám ára 6 Lei, Magyarországon 12 p. Jugoszláviában 150 dinár. Csehszlovákiában 60 ek.

Főmunkatárs: *TELEKY DEZSŐ.*

Uj Cimbora szerkesztősege és kiadóhivatala
Satu-Mare, P. Bratianu No. 9.

Nyomtatott:
SZABADSÁJTO R. T. NYOMDABÉRILETE
SATU-MARE.

Hol és kinél vásároljanak karácsonyra a kis cimboráknak

Iskolafáskák, bőröndök és bőr-
dizsmiárak

**SZÉKELY
SÁNDORNÁL**

Szalmár, Str. Ștefan cel Mare

Ha vásárolni mentek anyuká-
val harisnyát, szvelleri, léli-
sapkát SZATMÁRON,

SZABÓ ISTVÁN

bácsinál vegyetek.
Str. V. Lucaciu (Hám János-u.)

Fehérneművásznak, nanszuk,
damaszlok nagy választékban
kaphatók

PAULOVITS JÓZSEF

üzletében, Szalmár.
(Láncos templom mellett)

Naponla friss felvágottak és
más különlegességek

VALENT-nál

Szalmár, P. Brațianu 3.

Naponla frissen pörkölt kávé
különlegességek, rum, likőr,
bor, tea, fűszer és csemege-
áru legelőcsőbb beszerzési for-
rása

M. FILEP

fűszer és csemegeüzletében,
Szalmár, Fehér ház sarok.

Edények, föllények, konyha és
fürdőszoba felszerelések

WOHL MIKLÓS

üzletében, Szalmár,
Str. Cuza Voda (Eötvös-u.)

Mikulásra, karácsonyra cukor-
kái, csemegéi, fűszeráru leg-
előcsőbban

RACZ ISTVÁN-nál

iehel vásárolni. Str. Ștefan cel
Mare (Kazinczy-u.) 29.

Képeskönyvek, meséskönyvek
és az összes ifjúsági iratok

REIZERN-nél

Szalmár, Kazinczy-utca 12.

A legkedveltebb cukorka,
csokoládé különlegességek

REITER

csokoládégyárban készül-
nek, Salu-Mare, Str. Regel
Maria.

Kis cimborák, gyermekjátéko-
kat NAGYBÁNYÁN

HORVÁTH

bácsi bazárjában szokott vá-
sárolni karácsonyra a Jézuska

Fonlos, hogy a kalap hogy áll.
Akár fiu, akár kisleány.
Weisz Juliska mindig jól ad,
Kalap venni oda menj hál.
Szalmár, Str. Ștefan cel Mare

Az anyák figyelmébe!
A vérszegény, gyomorbeteg,
szédülő gyermekek és fel-
nőttek számára a legjobb nevű
orvosok ajánlják az

AVASGYÖNGYE

üdítőhatású ásványvizel.

Központ: Salu-Mare.

P. Titulescu 22.

Cukorka és csemege
NAGYBÁNYÁN

**MURESAN
EMILNÉL**

Gomb, csipke, fésű, harisnya,
kezlő nagy választékban
érkezett

MERTZ JÓZSEF-hez

a karácsonyi vásárra. Szalmár
(P. Brațianu — Deák-lér)

**SZATMÁRI
HITELBANK**

foglalkozik a banküzlet min-
den ágával, P. Brațianu 29.

Alapítva 1909.-ben.